

52-TÌM HIỂU SÁCH GIÓP

Chúng ta đã kết thúc phần các sách lịch sử của Cựu Ước : từ sách Giôsuê đến sách Êtê. Bây giờ chúng ta bắt đầu phần các sách thơ ca – Gióp, Thánh vịnh, Cách ngôn (Proverbs), Giảng Viên (Ecclesiastes), và Diễm Tình Ca (Song of Solomon). Những cuốn sách này nói về kinh nghiệm của con tim.

Từ khoá (key word) trong sách Gióp là “thử”. *Đường tôi đi Người đã biết, Người có đem tôi thử trong lò, tôi sẽ nên như vàng tinh luyện* (Gióp 23:10).

Thử thách và đau khổ là để giúp giáo dục và huấn luyện chúng ta. Các vận động viên được đặt dưới kỷ luật huấn luyện gắt gao không phải là bị trừng phạt nhưng với mục đích giúp chuẩn bị họ sẵn sàng cho cuộc thi đua. Đức Kitô luôn chuẩn bị chúng ta cho cuộc đua trước mặt (Dothái 12:1-2).

Cuốn sách này không nghi ngờ gì là một áng thi ca tuyệt vời nhất từ trước đến giờ. Bối cảnh của cuốn sách được lồng vào thời các tổ phụ. Nó được coi như là một trong những áng văn chương cổ nhất trong bộ Kinh Thánh. Lời Chúa nói Gióp là nhân vật có thật qua lời tiên tri Êdêkien “*Và nếu trong xứ ấy có 3 người này là Nôe, Đanien và Gióp, thì những người ấy được thoát mạng nhờ sự công chính của mình*” (Ed 14:14, 20).

Thật thích hợp khi cuốn sách cổ nhất nói về những vấn nạn xa xưa nhất. Một trong số những vấn nạn đó là “*Tại sao những người có lòng kính sợ Chúa phải chịu đau khổ?*”. Và đây là chủ đề của cuốn sách. Người ta luôn đặt câu hỏi tại sao Chúa để cho những người tốt lành phải chịu đau khổ. Có phải bạn đã có lần tự hỏi rằng tại sao một số người tốt phải chết vì căn bệnh ngặt nghèo hay bị nằm đau đớn trên giường bệnh? Câu chuyện của Gióp cống hiến cho chúng ta một câu trả lời cho những vấn nạn trên. Chúng ta tin rằng nó cho chúng ta câu trả lời của Chúa.

Rất dễ để chúng ta bị hoang mang về vấn đề đau khổ. Hãy nhớ rằng các môn đệ của Chúa Kitô đã nghĩ rằng đau khổ là kết quả của tội lỗi trong đời mình (Ga 9:2). Sách Gióp cho chúng ta nguyên nhân hoàn toàn khác về đau khổ của Gióp. Đây là vinh dự mà Chúa dành cho ông. Chúa tin tưởng Gióp sẽ trung thành đến cùng dầu trải qua mọi thử thách gian nan. Thật tuyệt vời nếu chúng ta học biết cảm tạ ơn Chúa trong mọi biến cố xảy ra trong cuộc đời mình.

Cuốn sách này trước hết nên được đọc như là câu chuyện kể. Chuyện Gióp là cuốn chuyện đơn giản. Mở đầu bằng quang cảnh trên trời rồi kể về chuyện ông Gióp rơi từ sự sung túc giàu sang xuống cảnh bần hàn khốn khổ. Theo sau là những cuộc tranh luận giữa Gióp và bốn người bạn: Êliphát, người cuồng tín giống như các Phariseu; Bindát, người muốn an ủi Gióp bằng những cái tâm phào, và Xôpha, người nghĩ rằng biết được mọi góc cạnh của sự khôn ngoan của mọi tôn giáo. Rồi đến Êlihu, một người trẻ năng nổ. Cuối cùng đỉnh điểm của câu chuyện xảy ra khi Thiên Chúa phán. Sau cùng Gióp trả lời với lòng khiêm nhường, và vấn đề được giải quyết. Đó là nội dung của cuốn sách.

Kế đến, chúng ta nên tìm hiểu vấn đề của cuốn sách. Vấn đề này có thể nói như sau, “*Tại sao người công chính chịu đau khổ?*” Chúng ta tìm thấy:

1. Quan điểm hời hợt của Satan – rằng con cái của Thiên Chúa thương yêu và phụng sự Ngài vì họ được trả bằng sự giàu sang và vinh dự (1:1-2:8). Satan nói rằng lòng kính sợ Chúa của Gióp là ích kỷ, rằng ông phụng sự Chúa vì lợi ích riêng, rằng khi sự sung túc kết thúc thì lòng kính sợ Chúa cũng tan theo. Hắn được ban cho quyền thử thách Gióp (2:6).
2. Quan điểm sai lầm vừa phải của Êliphát, Bindát và Xôpha rằng người bất chính chịu đau khổ vì tội lỗi của họ còn người công chính thì được thưởng công. Từ đó họ kết luận rằng Gióp đã phạm tội và đau khổ là hình phạt mà ông phải chịu. Gióp chịu đau khổ cùng cực như thế chắc là tội ông phạm rất nặng. “*Có ai vô tội mà phải tiêu vong? Có nơi nào người công chính lại bị huỷ diệt?*” (4:7). Nhưng Gióp biết trái tim ông thực sự thuộc về Chúa, và ông không chấp nhận sự kết án của các bạn. Ông chỉ cho họ thấy rằng kết luận của họ là sai lầm và những người gian ác thường giàu có ở thế gian (24:6).

3. Êlihu có câu trả lời cho vấn đề chính xác hơn nhiều nhưng diễn từ hùng hồn của ông bị làm hỏng bởi tính cao ngạo. Ông bênh vực Chúa và nhìn thấy trong hoạn nạn sự trừng phạt của tình phụ tử. Nhưng điều này không giải thích được nguồn gốc của đau khổ cho Gióp. Êlihu tranh luận rằng đau khổ là sự dạy dỗ của Chúa để mang con Ngài trở lại sống trong ơn nghĩa với Ngài. Ông ta tin rằng đau khổ được gửi đến để giữ chúng ta khỏi phạm tội.
4. Đức Chúa giải thích cho Gióp (bởi mặc khải chính Ngài cho ông) rằng khi con người nhìn thấy Chúa sẽ luôn luôn có điều gì xảy ra. Người kính sợ Chúa phải chịu đau khổ là để họ nhìn ra chính họ trước. (Isaia 6:1-5; Sáng thế 17:1-3; Danien 10:4-8). Khi chúng ta đi tới tận cùng chính mình, Chúa sẽ nâng chúng ta lên. Gióp là người tốt, nhưng tự mãn. Đọc Gióp 29:1-25 và bạn sẽ thân danh xưng đại từ “tôi”(I) “của tôi” (my) và “tôi”(me) năm mươi hai lần.

Chúa có mục đích khôn ngoan trong mọi đau khổ của chúng ta. Chúa muốn bày tỏ sự khôn ngoan muôn vẻ của Ngài (Êphêso 3:10). Ngài muốn sự thử thách đức tin giúp ta kiên nhẫn. Ngài muốn lấy lửa thử vàng. Như lửa thử vàng, gian nan thử đức. Ngài muốn thấy tích cách thực của ta. Hơn nữa chúng ta có hàng ngàn nhân chứng vô hình trên khán đài thiên giới nhìn chúng ta chiến đấu (Dothái 12:1-2).

Vấn đề đau khổ được rọi sáng từ Tân Ước – đặc biệt từ thập giá của Đức Kitô. Ở đây chúng ta thấy người công chính nhất lại là người bị đau khổ tận cùng. Bây giờ chúng ta hiểu rằng người công chính cùng chịu đau khổ với người gian ác ngày nay bởi vì tội lỗi phủ đầy thế giới với nỗi bất hạnh. Chúng ta biết hậu quả tự nhiên của tội dành cho cả người công chính lẫn kẻ tội lỗi. Chúng ta đã ghi nhận rằng trừng phạt thỉnh thoảng dùng để tội luyện và sửa dạy. Có đau khổ mà Kitô hữu phải chịu vì Đức Kitô và phúc âm nữa.

Sách Gióp là một chú giải cho Dothái 12:7-11; Luca 22:31-32; 1 Cor 5:5; 11:31-32. Đề tài chính của cuốn sách là điều bí ẩn của mọi thời. “Tại sao người công chính chịu đau khổ?”. Nhưng nó giải quyết vấn đề với phạm vi kiến thức rộng lớn hơn – quyền lực của Satan, khả năng và giới hạn của quyền lực hắn; sự kiện Sống lại; và tại sao người ta nên phụng sự Thiên Chúa.

Viễn kiến về đời sống tương lai không chắn chắn trước đây bây giờ trở nên rõ ràng trong sách Gióp. Chúng ta nghe ông hỏi câu hỏi đã được lặp đi lặp lại nhiều lần, “Đã chết rồi, làm sao con người sống lại được?” (14:14). Thánh Phaolô trả lời câu hỏi này trong chương về sự sống lại quan trọng nhất trong Kinh thánh, 1Cor 15. Chúa Giêsu trả lời câu hỏi này trong lời tuyên bố, “*Ai tin vào Ta, thì dù có chết, cũng sẽ sống*” (Ga 11:25).

Viễn kiến về đời sống tương lai trong những lời trên thật tuyệt vời làm sao! Thật đúng là lời tiên tri về việc giáng thế của Đấng Cứu độ.